

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo direktor, ELKNÜ komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 21 (133) Esmaspäeval, 14. septembril 1953. a. V aastakäik

Kiiresti likvideerida võlgnevused

Alustanud 1953/54. õppeaastat tunduvalt suurenenud üliõpilasperega ja uute erialadega, seisab instituut uute vastutusrikkaste ülesannete ees. Peamine kõldest ülesannetest aga seisneb selles, et tõsta üha kõrgemale õppe- ja kasvatustöö taset ja kindlustada meie tulevastele eriteadlastele soodsad tingimused poliitiliste ja erialaste teadmiste põhjalikuks omandamiseks.

Uue õppeaasta algusest on möödumas kaks esimest õppenädalat. Selle lühikese aja jooksul on instituudi kateedrid ja ühiskondlikud organisatsioonid juba suutnud kaasa tömmata aktiivsele õppe- ja ühiskondlikule tööle enamiku meie arvukast üliõpilaspere. Sealjuures on osutatud vajalikku tähelepanu ka noortele, instituuti äsja vastu võetud üliõpilastele, kes vajavad nõu ja abi oma töö õigeks korraldamiseks uutes töötingimustes.

Ometi ei saa öelda, et instituuti töö uuel õppeaastal kulgeb kõigiti normaalselt ja üliõpilaste edasist edukat õppetööd ei häiri ükski pilv silmapiiril. Et veenduda selles, tarvitseb vaid heita pilk dekaanide toimikuisse: alates möödunud õppeaasta lõpust säilivad seal peaaegu muutmata kujul tohutupidak üliõpilaste nimestikud, kes omavad akadeemilist võlgnevust eelmisest õppeaastast või kes mitmesugustel põhjustel jäid kevadisel eksamissessioonil atesteerimata. Vaatamata sellele, et võlgnevuse likvideerimise tähtaeg on 15. septembril, oli 10-ndaks kuupäevaks likvideeritud oma võlgnevuse ainult 12% päevase ja 3% öhtuse osakonna võlgnike üldarvust! Samal ajal aga esines võlgnikke ja atesteerimata üliõpilaste hulgas terve rida üliõpilasi (näit. üliõpilased S. Dilaktorski rühmast L-22, G. Bogun ja R. Vorontsova rühmast L-23, L. Sutov rühmast L-42 jt.), kellel oli sooritamata kaks, kolm ja enamgi eelmise õppeaasta eksamit ja arvestust.

Tigusammul on edenenud võlgnevuse likvideerimine laevaehitusteaduskonnas, kus ligi 100-st võlgnikust 10-daks septembriks oli sooritanud kõik võlgnevused eksamid ja arvestused ainult 2 üliõpilast. Mehaanikateaduskonna 65-st võlgnikust oli samaks tähtajaks likvideeritud võlgnevuse 5 üliõpilast ja ehitusteaduskonna 50-st võlgnikust — 4 üliõpilast. Öhtuses osakonnas, kus võlgnevust omas 90 üliõpilast, oli selle likvideeritud ainult 3!

On ilmne, et niisugust olukorda õppetöö alal ei saa lugeda normaalseks. Samuti aga on ilmne, et asjaosaliste kateedrite ja teaduskondade senist tööd võlgnikkega ei saa kaugelgi nimetada rahuldavaks. Võlgnikke küsimusse on suhtunud passiivselt, äraootavalt; neile kas pole osutatud küllaldast abi või nende suhtes pole rakendatud küllaldast nõudlikkust.

Akadeemiline võlgnevus häirib õppetöö normaalset käiku instituudis ja pidurdab üldist õppeedukust. Võlgnevuse likvideerimise kiirendamiseks on tarvis, et kogu meie kollektiiv, eesotsas kateedrite juhatajatega, teaduskondade dekaanidega ja teaduskondade ühiskondlike organisatsioonidega nüüd, «kaheteistkümnendal tunnil», võlgnikke küsimuses viivitamatult rakendaksid kogu oma energiat ja mõju selle küsimuse kiireks korraldamiseks. Võlgnikelt tuleb nõuda võlgnevuse kohest oendamist ja osutada neile selleks maksimaalset abi. Seejuures ei tohi aga lasta langeda vähimalgi määral nõudmiste kõrget taset eksamitel.

Edasise töö suhtes aga tuleks kõigil instituudi instantsidel praegusest olukorrast teha järeldus, et ülesannete edukaks täitmiseks, mis lasuvad instituudil spetsialistide ettevalmistamise alal, tuleb alanud õppeaastal panna peamine rõhk õppetöös üliõpilaste süstemaatilise iseseisva töö paremale organiseerimisele ja üldise õpedistsipliini tugevdamisele.

Võlgnevused ehitusteaduskonnas

Juba teist nädalat kestab õppetöö.

Paljudele I kursuse üliõpilastele, eriti aga rühmavanematele on kindlasti tunduvalt väga imes- tamapanevana, et rühma nimekirja lõpus leidub terve hulk üliõpilaste nimesid, kes tegelikult õppetööst osa ei võta. Käs need on? Need on möödunud-aastase I kursuse üliõpilased, kes on seni akadeemilise võlgnevuse tõttu II kursusele üle viimata. Nii täiendavad ehitusteaduskonna õpperühma E-11 nimekirja üliõpilased L. Vallner, P. Ojamaa jt. — kokku 10 üliõpilast. Kuigi teistes I kursuse õpperühmades on olukord veidi parem, on seni võlgnevuse tõttu jäänud II kursusele üle viimata ehitusteaduskonnas kokku 20 üliõpilast, s. o. üle veerandi möödunud-aastase I kursuse üliõpilastest.

Võlgnevusi on ka vanematel kursustel, eriti aga õpperühmas E-55, kus kevadise eksamissessiooni eksameid on sooritamata 11 üliõpilast.

Üldse on teaduskonnas 17% kõigist üliõpilastest järgnevale kursusele võlgnevuste tõttu üle viimata.

Võlgnevuste likvideerimine edeneb aga väga visalt — 12-nda septembri õhtuks oli rõhual enamusel ehitusteaduskonna võlgnikest oma võlgnevus veel likvideerimata.

Selline olukord häirib tunduvalt õppetöö normaalset kulgemist. Eksameiks ettevalmistuvad üliõpilased ei võta osa jooksvast õppetööst. See tingib omakorda mahajäämuse käesoleva semestri õppetöös, mis omakorda põhjustab uute võlgnevuste tekkimist järgmisel eksamissessioonil.

Millistel põhjustel on üldse tekkinud võlgnevused? Peamiseks põhjuseks on ebajärjekindel töö eelneva semestri jooksul. Enne eksamit pole aga võimalik mõne päeva jooksul kogu semestri vältel tegemata jäänud tööd tasa teha ja tulemuseks on võlgnevus, mille likvideerimine järgneva semestri algul põhjustab jälle uued lüngad jooksvas õppetöös.

Seepärast tuleb meil mobiliseerida kõik jõud, et võimalikult kiiresti likvideerida võlgnevused.

J. KOLDITS (E-51)

Ebaõige tööstiil

Viimasel ajal on rühmas ME-73 valmistanud rühmakaaslastele tõsist muret üliõpilase Raimond Raua ebaõige tööstiil õppimisel.

Üliõpilase Raua tervis on nõrk; ta on vabastatud kehalise kasvatuse tundidest. On juhtunud möödunud kolme aasta jooksul, et ta pole haiguse tõttu võtnud osa ka õppetööst. Sel juhtumil sai Raud eksamissessiooni pikenduse ja õiendas hiljem edukalt eksamid. Formaalset on kõik korras, kuid just siin peitubki kurja juur!

Saanud esimese pikenduse esimesel kursusel ning õiendades võlgnevuse järgmisel semestril, muutus selline õppimisstiil talle tavaks. Raimond Raud sai igale eksamissessioonile pikenduse, olenemata sellest, kas ta semestri jooksul oli haige või mitte, sest arstitõendi esitas ta alati.

Kuid mis sundis taotlema eksamissessiooni pikendust, kui ta semestri jooksul polnud haige? See oli hirm, et ta ei soorita eksameid ja jääb stipendiumist ilma. Seega Raua teadmised on nõrgad, annab tunda puudulik töö semestri jooksul. Viimase suurimaks põhjuseks on võlgnevuste likvideerimine eelnevast eksamissessioonist. Sellele pühendatakse kogu vaba aeg, mõnikord «näpistatakse» ka loenguist; isegi laboratoorsed tööd kasutatakse selleks otstarbeks ära. Sel ajal kui kaasüliõpilased panevad kokku skeemi, teevad mõtmisi, valmistub sm. Raud laboratooriumis järgmiseks eksamiks. Semestri jooksul töö unustatakse, sellega luuakse aga alus uutele võlgnevustele. Nii on see kestnud semestrist semestrisse kolme aasta jooksul.

Nii on ka praegu Raul sooritada mitu kevadist eksamit ja teha kursuseprojekt masinaelementides. Ise ta viibib puhkekodus, kust tagasi pöördumisel algab pingeline töö võlgnevuste likvideerimise alal. (Meie rühmal algab õppetöö 28. septembril.)

Tuleb saavutada, et järgmisel semestril ei oleks Raul võlgnevusi, et ta saaks asuda kohe semestri alguses normaalselt tööle. Rühm ei keeldu abist. Rühmakolmiku ülesandeks jääb selle organiseerimine.

Rühmakaaslased

SUVEL kodukolhoosis

Peale kevadist eksamissessiooni siirdusid meie instituudi üliõpilased suvepuhkusele, — kes maale kodukolhoosidesse, kes puhkekodusse, kes matkale või ekskursioonidele.

Õpperühma K-III üliõpilased, kes siirdusid suvepuhkusele veetma maale kolhoosidesse, võtsid eesmärgiks aidata igati kaasa kolhoosnike ideelis-poliitilise taseme tõstmisele — viia läbi loenguid, teha seinalehele kaastööd, abistada komsomliorganisatsiooni tööd.

Mina veetsin suvepuhkuse Suure-Jaani rajooni Viktor Kingissepa nimelises kolhoosis. Nimetatud kolhoos on rajoonis üks eesrindlikemaid, eriti söödavarumise plaani täitmise osas. Kolhoosnike ideelis-poliitilise taseme tõstmiseks kolhoosi komsomliorganisatsioon ja kolhoosi juhatuse organiseerivad regulaarselt loenguid rändkino-etenduste ja kolhoosi üldkoosolekute eel.

Loengu teemal «Viienda viie aasta plaani ülesanded rahva materiaalse ja kultuurilise taseme tõstmise alal» viisin läbi 26. augustil. Vaatamata kibe-kiirele viljalõikuperioodile oli kogunenud kolhoosi keskusesse arvukas kolhoosnike pere. Kolhoosnike huvi antud teema vastu näitasid pärast loengut esitatud küsimused.

Kõigi meie õpperühma komsomligrupi liikmete poolt läbiviidud loengud kolhoosides võeti kolhoosnike poolt sõbralikult vastu ning kolhoosnike sooviks oli tulevikus veelgi tihedama kontakti loomine kodukolhoosist pärinevate üliõpilastega.

M. LIIVAKIVI (K-III)

ÕPPETÖÖ KOGEMUSI

TPI KIITUSEGA LÕPETANU JUTUSTAB

On teada, et erinevad inimesed, kulutanud väga erinevalt aega mõne kursuse või lihtsalt mõne üksiku küsimuse õppimiseks, omandavad selle võrdset, s. t. tõttavad võrdset tulemustega. Sageli põhjendatakse seda sellega, et need, kes omandavad mõne küsimuse või probleemi kiiremini, on andekad, ning vastupidi, palju vaeva nägevaid inimesi peetakse tihti mitteandekateks. Üliõpilasi selliste vaadete-ga leidub ka meie hulgas. See küsimus aga tuleks üles seada nii — kas üliõpilane oskab õppida või ei oska, oskab ta kasutada aega ratsionaalselt või mitte.

Instituudi mahuka õppeprogrammi täitmise nõuab tõsiselt tööd kogu viie aasta jooksul. Seepärast on siin eriti oluline õppida aega ratsionaalselt kasutama. Loomulikult ei saa luua eeskirju õppimise meetodite kohta, ja seda ei püüa ma ka siin teha. Katsun edasi anda oma kogemusi.

Kõigepealt loengutest. Meil on palju selliseid üliõpilasi, kes püüavad iga hinna eest kirja panna viimase kui ühe sõna, mida õppejõud loengul ütlevad. Nad pühendavad kogu oma tähelepanu kirjutamisele, jättes sageli kõrvale ja pidades teisejärgulise tähtsusega asjaks küsimuse sisu ja mõttekäiku, asjade loogilist järjestust. Selle tulemusena kirjutatakse loengust üles mehaaniliselt, loengust ei saada aru ning hiljem on sama loengu konpekti põhjal juba palju raskem materjalist aru saada ja seda omandada. Pühendades aga peatähelepanu esitatava küsimuse sisule ja märkides üles olulise, on hiljem võrratult kergem ainet omandada. Seejuures ei tohi aga unustada, et mida täielikum on konpekt, seda parem on hiljem selle

järgi eksamiks valmistuda ning seepärast ei võiks konpekti-rida ka «telegrammi-stiilis». Loomulikult on leib palju loetava kursuse konspeteerimises ette-kande stiilist, õppeaine laadist (kirjeldav või analüüsiv), millele vastavalt tuleb rakendada ka ülaltoodud seisukohti.

Edasi eksamitest. On vana tõde, et mida vähem on tehtud semestri jooksul, seda rohkem tuleb vaeva näha eksami eel. Ka siin tuleb lugeda kehtivaks seadama, mis loengute konspeteerimisel. Tõsiselt väärib hukkamõistmist pähetuupimise meetod. Meie hulgas on selliseid üliõpilasi, kes oma nägemis- või kuulmismälu abil õpivad pähe terveid peatükke kirjandusest ja sadu lehekülgi konpektist, ilma et nad saaksid aru kursuse sõlm-küsimustest. Peatähelepanu tuleb pühendada sellele, et endale selgeks teha kursuse olulised küsimused, seejärel muude küsimuste seos nendega, probleemide loogiline järjestus. Kui mingi suurus on avaldatud mingisuguse valemiga, siis tuleb eelkõige küsida: mispärast selles valemis on just nimelt niisugused suurused ja mispärast nad on just nimelt selles seoses, — ja valem jääb seejuures meelde isendat ilma erilise pähe tuupimiseta.

Ei saa alahinnata eksamiks kollektiivse ettevalmistuse tähtsust. Kui olete korra kursuse materjali läbi vaadanud, istuge kolme-neljakesi päevaks laua taha ja arutage veelkord ühiselt läbi terve kursust. Sellises arutelus selguvad kiiresti teie teadmiste nõrgad kohad, saate neid õigel ajal siluda ja täiendada.

Sellised on minu poolt instituudis omandatud kogemused õppimise alal.

O. TERNO

Esimesed päevad instituudis

Kui helge on elu meie kodumaal — Nõukogude Liidus, kus avarad teed on avatud igale nõukogude noorele tööks, õppimiseks ja teaduste omandamiseks — seda kõike tajusin veelkord, astudes Tallinna Polütehnilise Instituuti.

«Instituut — eks ole see ju hoopis midagi muud kui on tehnikum, kus õppisin varem. Olla üliõpilane instituudis, tähendab omada tahtejõudu ja oskust kõigi ette tulevate raskuste ületamiseks» — umbes taolised mõtted vilksatasid peas nii minul kui ka kõikidel teistel uutel üliõpilastel. Salajase kartuse ja erutusega sündimes astusime auditooriumisse, kus toimus esimene loeng. Kuidas läheb õppetöö uues koolis, mis on hoopis erinev endisest — keskkoolist või tehnikumist? Säärane küsimus kerkis meie kõigi ette.

Esimeste loengute konspeteerimine ei läinud kuigi hästi. Ehkki õppejõud andsid näpunäiteid konspeteerimise kohta, siiski ei saanud veel kõige olulise-

mat kirja panna ja tähtsusetult välja jätta.

Samuti kerkis küsimus, kuidas õppida, kuidas omandada ainet põhjalikult?

Siin ulatasid oma abivalmis käed IV kursuse üliõpilased. Meil, majandusteaduskonna I kursuse üliõpilastel toimus tutvumiskoosolek oma teaduskonna IV kursuse üliõpilastega. Saime tulusaid näpunäiteid õppetöö korraldamiseks.

Peale õppetöö korraldamise tutvumise veel instituudi isetegevuslaste ja spordikollektiivi tööga, kus iga üliõpilane võib veeta oma vaba aega kasulikult ja otstarbekalt, vastavalt oma huvialadele.

Meid rõõmustas väga teaduskonna IV kursuse üliõpilaste ettepanek võtta meid, majandusteaduskonna I kursuse üliõpilasi oma šefluse alla.

Meie, I kursuse üliõpilased, püüame rakendada kogu jõu selleks, et edukalt täita oma ülesanded ja kohustused.

K. MALVA (K-I)

Uute üliõpilaste näol suurenes meie instituudi komsomliorganisatsioonihõlm, kui 200 kommunistliku noore võrra. Praegu toimub TPI-see astunud kommunistlike noorte arvevõtmine. Pildil: ELKNÜ TPI komitee sekretäri asetäitja Stalini-nimelise stipendiumi saaja mehaanika-teaduskonna V kursuse üliõpilane Erik Gallnski vestlemas I kursuse kommunistlike noortega.

E. Viljaranna foto

ÜLIÕPILASTE TEADUSLIK ÜHING

Tallinna Polütehnilises Instituudis töötab üliõpilaste teaduslik ühing (ÜTU). Üliõpilaste teaduslik ühing ühendab kõiki ÜTU liikmeid ja koosneb teaduskondlikest osakondadest. Iga osakond omakorda ühendab kateedrite juures töötavaid üliõpilaste teaduslikke ringe.

Pidev osavõtt ÜTU ringide tööst aitab suurel määral kaasa teadmiste omandamisele ja süvendamisele. Ta aitab kaasa spetsialistide ettevalmistamise kvaliteedi tõstmisele ning annab üliõpilastele iseseisva uurimistöö kogemusi, sihiga valmistada andekamaid neist ette teaduslikuks ja pedagoogiliseks tegevuseks.

ÜTU organiseerib kateedrite juures teaduslikud ringid üksikute teaduslike dissipliinide järgi, samuti töötab välja iga kateedri juhendamisel üliõpilaste teaduslike uurimistööde temaatika. Nii töötavad ÜTU liinis marksism-leninismi, poliitilise ökonomia, matemaatika-, füüsikaringid; pealeselle erialased ringid.

Igal aastal korraldatakse üliõpilaste teaduslikke konverentse, kus tulevad ühiselt läbiarutamisele parimad ringides valminud teaduslikud tööd. Meie ÜTU konverentside tööst võtab osa üliõpilasi ka teistest ülikoolidest ja instituutidest, näit. Moskvast, Leningradist, Kaunasest, Tartust ja mujalt, kes tutvustavad meie üliõpilastele oma teaduslikke töid, aidates seega kaasa teadmiste rikastamisele ja vastastikuste kogemuste vahetamisele. Samuti võtavad meie üliõpilased osa teiste õppeasutuste ÜTU konverentside tööst.

ÜTU organiseerib koostööd teiste kõrgemate õppeasutuste teaduslike ühingutega ning teaduslike ringide koostööd tehastega. Meie üliõpilased on väga palju kaasa aidanud tehastele nende töö paremustamiseks, mis tagab meie maa varustamist heakvaliteediliste toodetega. ÜTU masinaehitustehnoloogiaring on abistanud «Ilmarist» eesrindlike meetodite rakendamisel kohapeal,

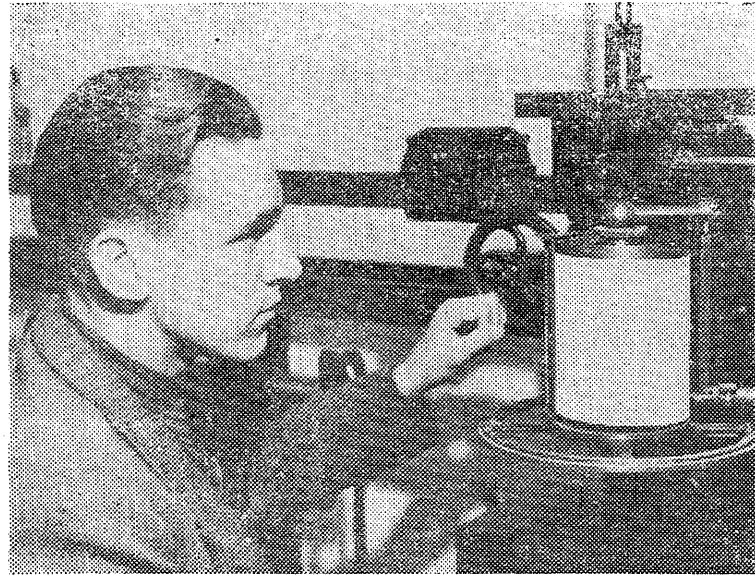
tööstusökonomikaring on teinud suure töö «Balti Manufaktuuri» plaanimistöö parandamisel.

Igal suvel korraldab ÜTU ekskursioone, milleks talle on instituudi eelarvest eraldatud summad. Ekskursioonidest saavad osa võtta parimad ÜTU liikmed. Näiteks tänava korraldati ÜTU aktivistide ekskursioon Kiievisse ja Moskvasse.

ÜTU nõukogu loodab, et enamus uutest üliõpilastest, kes otsustasid jätkata õppimist Tallinna Polütehnilises Instituudis, võtaksid aktiivselt osa ÜTU ringide tööst.

Kuna I kursuse üliõpilased pole veel omandanud teadmisi oma erialastes ainetes, on neil väga otstarbekas astuda üldteaduslikesse ja ühiskonnateaduste ringidesse nagu marksism-leninismi aluste, poliitilise ökonomia, matemaatika- ja füüsikaringidesse.

V. UNDRITS (K-III)

Üliõpilane Lembit Maine tugevuslaboratooriumis

E. Viljaranna foto

MEIE KODUMAA PEALINNAS

TPI-is on kujunenud kauniks traditsiooniks korraldada igal suvevaheajal õppe- ning ühiskondlikus töös silmapaistnud üliõpilastele tasuta ekskursioon meie kodumaa pealinna Moskvasse. Ka tänava võimaldati 25-l TPI üliõpilasel sõita 10-ks päevaks Moskvasse instituudi komsomolkomitee organiseerimisel.

Moskvas osutas meile vahetult suurt abi ÜLKNÜ Keskkomitee. Tutvusime Moskva linna üldkujunduse ning arhitektuuriga, imetlesime maailma kauneimaid metroojaamu ja külastasime suure huviga paljusid muuseume; viibisime maailmakuulsas Tretjakovi galeriis, Stalini kingituste näitusel, planetaariumis, loomaaias, stereokinos jne. Eriti huvitavaks kujunes tulevastele inseneridele ekskursioon polütehnilisse muuseumi, kus igauhel oli võimalus tutvuda huvitavate eksponaatidega oma erialalt. Üldise tähelepanu keskuseks kujunes sidetehnika osakond, kus meile demonstreeriti uusimaid televiisori

tüüpe, moodsaid raadioaparaate, automatiseeritud klubiradiolaat, helilindistamise ning muusikastuudio uusi seadmeid.

Tujuküllaseks vahelduseks osutus terve päeva kestnud väljasõit Moskva-nimelisel kanalil. Sõitsime ligi 100 km mööda maallist kanalit ja läbisime ka lüüse.

Vaatamata mõningatele vipe-rustele korteriküsimuses ning organisatsioonilises ettevalmistuses võib lugeda üldjoontes ekskursiooni õnnestunuks. Järgmiste ekskursioonide korraldamisel tuleks ette lähendada tõsise vastutustundega seltsimees korteriküsimust lahendama. Käesoleval suvel Moskvasse ettevalmistustööd tegema saadetud sm. Ulanen suhtus oma ülesannetesse hoolimata. Loodame, et selle ekskursiooni kogemused võimaldavad järgmisi läbi viia veel kõrgemal tasemel.

V. NIGUL

Ekspursioon Kaukaasias

Meie instituudi ÜTU organiseeris pärast praktikat Novotšerkasskis ekspursiooni Kaukaasias grupile keemia-mäe teaduskonna V kursuse üliõpilastele, kütuste keemilise tehnoloogia ringi liikmetele.

Niisiis, 3. juuli õhtul sõitsime välja Rostovist. Meie ekspursioon kestis 15 päeva. Selle aja jooksul me viibisime kauni Gruusia paljudes ilusates linnades.

Sotšis me külastasime botaanika-aeda, tegime ekspursiooni mööda linna; nägime palju parke

ja suurepäraseid sanatooriumeid meie kodumaa töötajate puhkuseks.

Meelde jääb oli sõit aurikul Sotšist Suhhumi. Laevalt nägime toredaid Kaukaasia kõrgeimate mägede lumega kaetud tippe.

Suhhumi botaanika-aed, suurepärase metsapark Stalini mäel, loodud linna töötajate poolt läbi-pääsmatu tihniku asemele, Musta mere rand — kõik see subtroopika looduslik ilu jättis meile kustumatu mulje.

Unustamatu oli sõit Gorisse.

Me külastasime seal väikest lihtsat majakest, kus sündis J. V. Stalin, nägime hoonet, kus ta õppis, J. V. Stalini muuseumis tutvusime Stalini ja tema kaasvõitlejate revolutsioonilise tegevusega.

Palju huvitavat nägime Tbilisis. Tutvusime toredate parkide, skveeride, mälestussammastega, omapärase ilusa arhitektuuriga ja teiste Gruusia NSV pealinna vaatamisväärsustega.

Tõusime Stalini mäele, olime kauni mägijärve ääres, vaatlesime Kura jõe tormiseid voogusid, olime Sota Rustaveli monumendi juures.

Igaüks meist tõi kaasa unustamatuid muljed Kaukaasiast.

O. LAIDINEN (K-93)

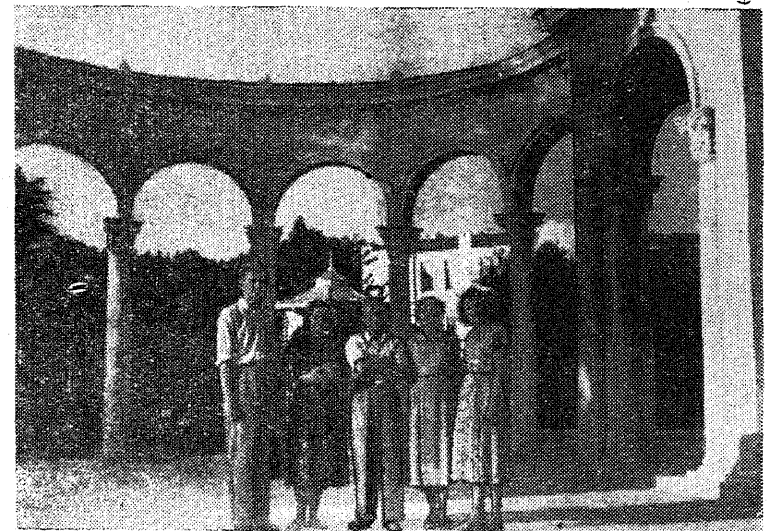
*

11. septembril alustas teekonda Kaukaasiasse mehaanikateaduskonna IV kursuse elektrikute matkagrupp. Matkagrupp koosneb kaheksast üliõpilasest.

See on juba kolmas matkagrupp, mis suvisel õppetöövaheajal külastab Kaukaasiat.

Matkagrupp läbib oma teekonnal Tbilisi, Sotši ja rea teisi linnu lõunas. Samuti kavatakse läbida ka Gruusia sõjateed. Kavatsed on ka paaripäevane jalgsimatk mägedes.

I. KALLION (ME-73)

Õpperühmade K-91 ja K-93 üliõpilasi Sotši botaanika-aias.

Seinalehed uue õppeaasta algul

Puuduste kritiseerimine ja eesrindlike kogemuste propageerimine seinalehtedes aitab palju kaasa õppe- ja kasvatustöö parandamisele.

Möödunud õppeaastal esines meie instituudi seinalehtede töös tõsisemaid puudujääke. Ainult üksikud neist ilmusid korrapäraselt ja enam-vähem rahuldava sisuga («Nõukogude Ökonomist», «Ehitaja», «Кораблестроитель»), «ÜTU Teataja», «Isetegevuslane» ilmusid kogu õppeaasta vältel ainult paar korda. Puudus veel seinalehtede võitlev iseloom. Artiklid olid enamasti kuivad ja üldisõnaliselt, sageli jättis soovida seinalehtede kunstiline kujundus.

Mis on siis vaja teha, et meie instituudi seinalehed saaksid edukalt täita oma ülesandeid?

Eelkõige on vaja toimetajail endil aru saada seinalehe ülesannetest ja oma töö vajalikkusest. Toimetajad ei tohi võtta kogu tööd enda peale, nagu see oli vahel möödunud aastal («Mehaaniku» ja «Nõukogude Ökonomisti») toimetustes (sm-d Soodla ja Lillenurm). Kogu töökoormus tuleb jagada toimetuse liikmete

vahel ja anda neile kindlad ülesanded, mida täites nad võivad näidata omapoolset initsiatiivi. See muudab töö palju huvitavamaks ja annab hoopis paremaid tulemusi.

Mõned sõnad toimetuste koosseisude kohta.

On muutunud peaaegu tavaks, et seinalehtede tööst võtavad osa ainult üliõpilased, kuigi seinaleht on ka teaduskonna parteigrupi ja ametiühingubüroo häälekandja. On imestamapanev, et ei üks ega teine ei huvitu seinalehtede tööst (näit. mehaanika- ja majandusteaduskonnas). Selles suhtes tuleb võtta eeskujul ehitusteaduskonna seinalehest «Ehitaja» (sm. Tiitus), mille toimetuses on töö jaotatud liikmete vahel nende huvialade järgi. Toimetuse kuuluks ka üks õppejõud, kes abistab tunduvalt toimetuse tööd kas või artiklite saamise alal õppejõududelt ja ka paljus muus. Samuti on seinalehel pidev side parteigrupiga ja ametiühingubürooga. Parteigrupi poolt on määratud seinalehele hooldaja, kes abistab tööplaanide koostamisel ja sisu kontrollimisel, olles alaliseks juhendajaks toimetusele.

Samasugune juhendaja on seinalehel ka komsomolibüroolt. Ametiühingubüroo poolt on toimetuses õppejõud. Ametiühingubüroo esimees ei ole veel kunagi keelanud oma abi seinalehele. Pealeselle on seinalehel tihe side dekaaniga ja parteigrupiorganisatoriga.

Kui ka teised instituudi seinalehed omaksid oma töös sellisel määral abi, oleks seinalehtede üldpilt muidugi hoopis teine. Teaduskondade ühiskondlikud organisatsioonid peavad osutama oma häälekandjatele tõhusamat abi.

Artiklite muretsemisel esinevad raskused on olnud alati peamiseks takistuseks toimetuste töös. Et seda vältida käesoleval õppeaastal, selleks on vajalik seinalehe töösse tõmmata kaasa kogu kollektiiv.

Suur tähtsus on ka seinalehe kujundamisel. Huvitavalt kujundatud seinaleht äratav kogu kollektiivi huvi seinalehe vastu ja aitab lähendada seinalehte lugejaskonnale. Selle saavutamiseks peab aga igas seinalehe toimetuses olema liige seinalehe kujundamise alal, kes oleks võimeline andma seinalehele vajaliku välimuse. Ei tohi muidugi kalduda äärmusse («Кораблестроитель»)

ega jääda ka liiga tagasihoidlikuks («Nõukogude Ökonomist»). Tingimata peab olema igas seinalehes fotosid ja karikatüüre.

Artiklid ei tohi olla liiga pikad, mis tingiks nende mitteloetavuse. Nad peavad olema küllalt sisukad, et huvitada lugejaid. Selle eest peavad hoolt kandma toimetuse liikmed, kes suunavad kaastöölisi artikli kirjutamisel.

Kui kõik need eeltingimused on olemas, siis kindlasti kollektiivi liikmed ei keeldu kaastööst seinalehele.

Et kindlustada artiklite õigeaegne laekumine, on vaja juba varakult enne numbril väljaandmist vastu võtta toimetuse koostöökul tööplaan kas ühele või kahele numbrile, pidades hoolega silmas tähtpäevi ja instituudis toimuvaid sündmusi: õppetöö, spordis, isetegevuses jne. Kui teemad on üksikute toimetuse liikmete vahel ära jaotatud, tuleb neid asuda aega viitmata organiseerima kindlaks tähtjaks — üks või kaks päeva enne uue seinalehenumbri ilmumist.

Nii töötades kindlustab toimetuse seinalehe õigeaegse ilmumise ja sisu küllaldaselt kõrge taseme.

L. MAINE (E-51)

TPI SPARTAKIAAD

Juhindudes NLKP Keskkomitee otsustest kehakultuuri- ja sporditöö arendamise kohta viib TPI kehalise kasvatuse kateeder koos ühiskondlike organisatsioonidega läbi 1953/54. õppeaasta jooksul TPI kompleksspartakiaadi.

Spartakiaad viiakse läbi eesmärgil arendada ja tugevdada kehakultuuri- ja sporditööd instituudis, tõsta üliõpilaste ja teaduskondade võistkondade spordi-

meisterlikkust ning selgitada parim teaduskond kehakultuuri- ja sporditöö alal. Spartakiaadist lubatakse osa võtta neil üliõpilastel, teenistujatel ja õppejõududel, kes ei kuulu teistesse spordiorganisatsioonidesse ning ainult neil üliõpilastel, kes ei oma akadeemilisi võlgnevusi.

Spartakiaadi kava kohaselt viiakse sügissemestril läbi esivõistlused tennis, kergejõustikus, jalgpallis, sõudmises ja jalgrattasõidus (septembris ja oktoobris) ning males ja kabes (nov. — det.). kevadsemestril viiakse esivõistlused läbi sportlikus ja kunstilises võimlemises, suusatamises, uisutamises, hokis, korv- ja võrkpallis, poksis, maadluses, tõstmises, ujumises, vehklemises ja akrobaatikas.

Kõigil spartakiaadi kavast oleval spordialadel selgitatakse teaduskondade paremus meeste ja naiste osas eraldi ning üldvõitjat arvestades meeste ja naiste tulemusi kokku. Individuaalalade võitjatele ja võitvate võistkondade liikmele omistatakse TPI meistri nimetus ning autasustatakse diplomiga ja meistrimärgiga.

Et edukalt kaitsa oma teaduskonna spordiaal eelseisval spartakiaadil, peavad kehakultuuri-kollektiivide nõukogud viivitamatult alustama oma võistkondade komplekteerimist ja ettevalmistamist võistlusteks. On vaja põhjalikult tutvuda spartakiaadi kavast oleval spordialade esivõistluste juhenditega, õigeaegselt teostada võistkondade registreerimist ning hoolitseda võistlejate varustuse eest.

J. DUDKIN, TPI spordiklubi esimees

Toimetaja A. LEBBIN